

КОМАР

Анатолій Миколайович

Випускник агрономічного факультету (1982)

Генеральний директор ПОП «Рідний край»

Депутат Вінницької обласної ради III–IV скликання

Народився 31 березня 1957 р. у с. Велика Кісниця Ямпільського району Вінницької області в родині сільських працелюбів, які з раннього віку формували особистість сина на прикладі власного життя. Виховували любов і повагу до сільськогосподарської праці. З дитинства Анатолій виніс шанобливе ставлення до тварин, зокрема коней, із якими працював його батько. Мати віддала синові глибину свого серця, навчила любити землю і розуміти цінну працю на ній.

У 1974 р. Анатолій Комар закінчив Великокісницьку середню школу і розпочав трудову діяльність на рідній землі. Згодом був призваний на службу до лав Радянської армії.

Студентське життя припало на 1977–1982 рр., коли старанно навчався на агрономічному факультеті Уманського сільськогосподарського інституту. Він тепло згадує професорсько-викладацький колектив навчального закладу. До сьогодні відчуває фахову підтримку друзів-однокурсників, які стали теоретиками сільськогосподарської галузі й діляться своїм досвідом та знаннями в наукових статтях. Настільною книгою для Анатолія Миколайовича стала робота «Агрохімія» Григорія Господаренка, нині професора Уманського національного університету садівництва.

Трудову діяльність за професією розпочав у Крижопільському районі. Але вічний поклик малої Батьківщини

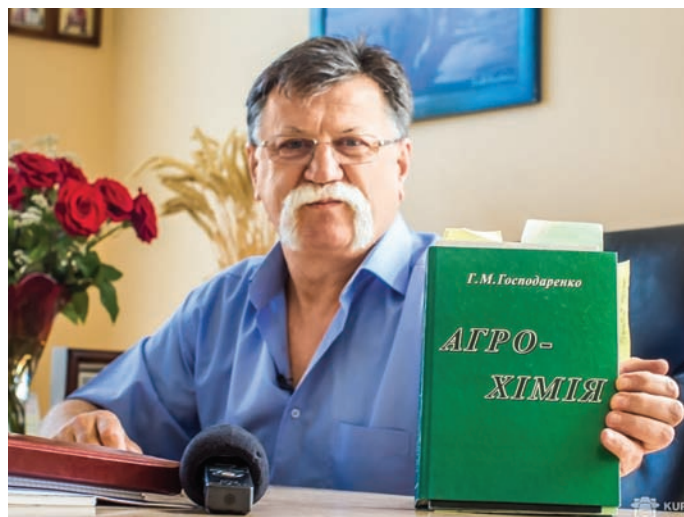
не залишив байдужим серце кісничанина, тому з 1982 р. працював керівником відділку № 2 колгоспу в рідному селі. Оцінивши здібності фахівця, райком партії рекомендував кандидатуру А. М. Комара для вступу до школи підготовки керівних кадрів при Уманському сільськогосподарському інституті.

З усією відповідальністю Анатолій Миколайович здобув не лише знання, а й навички керівника, опанував психологію міжособистісних стосунків, підготувавшись до серйозної і відповідальної роботи з людьми. Ще тоді А. М. Комар із глибоким розумінням ставився до праць давньогрецьких і давньоримських філософів, намагався збагнути діалектику розвитку суспільства, зрозуміти роль і місце кожної особистості в соціумі. З 1985 р. набуті знання активно використовував у керівній діяльності.

Посіяні з дитинства зерна добра проросли гарним урожаєм у зрілому житті Анатолія Миколайовича. Він, очолюючи колективне господарство с. Тростянець Ямпільського району, зарекомендував себе не тільки мудрим керівником, грамотним агрономом, а й людиною великого серця. Проймався проблемами кожного працівника господарства. Молодого на той час, перспективного фахівця призначили керівником районного управління сільськогосподарства. Цю посаду обіймав за сумісництвом

Нагородження орденом князя Ярослава Мудрого

У прагненні до нового

із посадою голови правління сільськогосподарського товариства «Рідний край» с. Тростянець. Пізніше за організаторські здібності, вміння очолювати трудові колективи А. М. Комару доручено керувати районом.

У 1993 р. обраний головою ради сільгоспвиробників. У 1999 р., згідно з Указом Президента України, призначений на посаду голови Ямпільської райдержадміністрації Вінницької області.

У цей час Ямпільщина підтвердила статус передовика в галузі сільського господарства, розвивалась як постачальник виробів промислових підприємств, як база туризму та відпочинку і як славетний козацький край.

Керівник уміє вдало поєднати професійну діяльність із захопленням історичним минулим України, про що свідчить заснування козацького осередку в районі, організація кінних походів історичними місцями краю, вшанування пам'яті гетьманів України. Патріотизм Анатолія Миколайовича яскраво виявився в його неодноразовій депутатській діяльності на районному та обласному рівнях. Осередки козацтва були організовані в кількох районах області, засновано історико-культурний заповідник у с. Буша. Значний період свого життя А. М. Комар присвятив розвитку культурних надбань Батьківщини.

Вагомим кроком у біографії випускника Уманського сільськогосподарського інституту стало навчання в Одеському регіональному інституті державного управління НАДУ при Президентіві України. Це дало змогу досконаліше організувати діяльність усіх підрозділів Ямпільського району.

Як голова Ямпільської райдержадміністрації Анатолій Миколайович зарекомендував себе керівником, який може вести за собою і до якого люди ставляться з повагою та любов'ю.

Сформоване матір'ю почуття відповідальності за родину, ніжне ставлення до батьків та дружини А. М. Комар проніс крізь роки. Сьогодні він гарний сім'янин, турботливий і вимогливий батько двох синів, лагідний дідусь трьох онуків. Анатолій Миколайович є взірцем для всієї родини. Тепло душі, багатий життєвий досвід, здобуту за роки мудрість чоловік передає нащадкам. Молодший син Василь здобув другу вищу освіту в стінах вищу, який свого часу закінчив батько.

Справа всього життя

Пам'ятник Богдану Хмельницькому, м. Ямпіль, Вінницька область

А. М. Комар — глибоковіруюча людина. Духовні цінності, закладені бабусею, стали життєвим орієнтиром, сформували прагнення високо цінувати культурні традиції та історичні надбання українського народу. Анатолій Миколайович доклав багато зусиль для розвитку духовно-культурного життя на Ямпільщині. Пам'ятний знак у формі хреста став окрасою центральної площі районного центру. Монумент Богдану Хмельницькому як данина єдності України доповнює оновлену площу біля адміністративного будинку. Зроблено значний внесок у розбудову, створення та оздоблення багатьох храмів регіону.

За заслуги перед Українською Православною Церквою тодішній очільник району удостоєний грамоти та ордену Святого Благовірного князя Київського Ярослава Мудрого. І це лише частина здобутків, ініціатором яких є А. М. Комар.

Сьогодні Анатолій Миколайович у розквіті сил. За життєве кредо йому слугують слова, сказані колись батьком, Миколою Павловичем: «У житті, як і у вогні, — броду немає».

Захоплення, що дарує силу та енергію